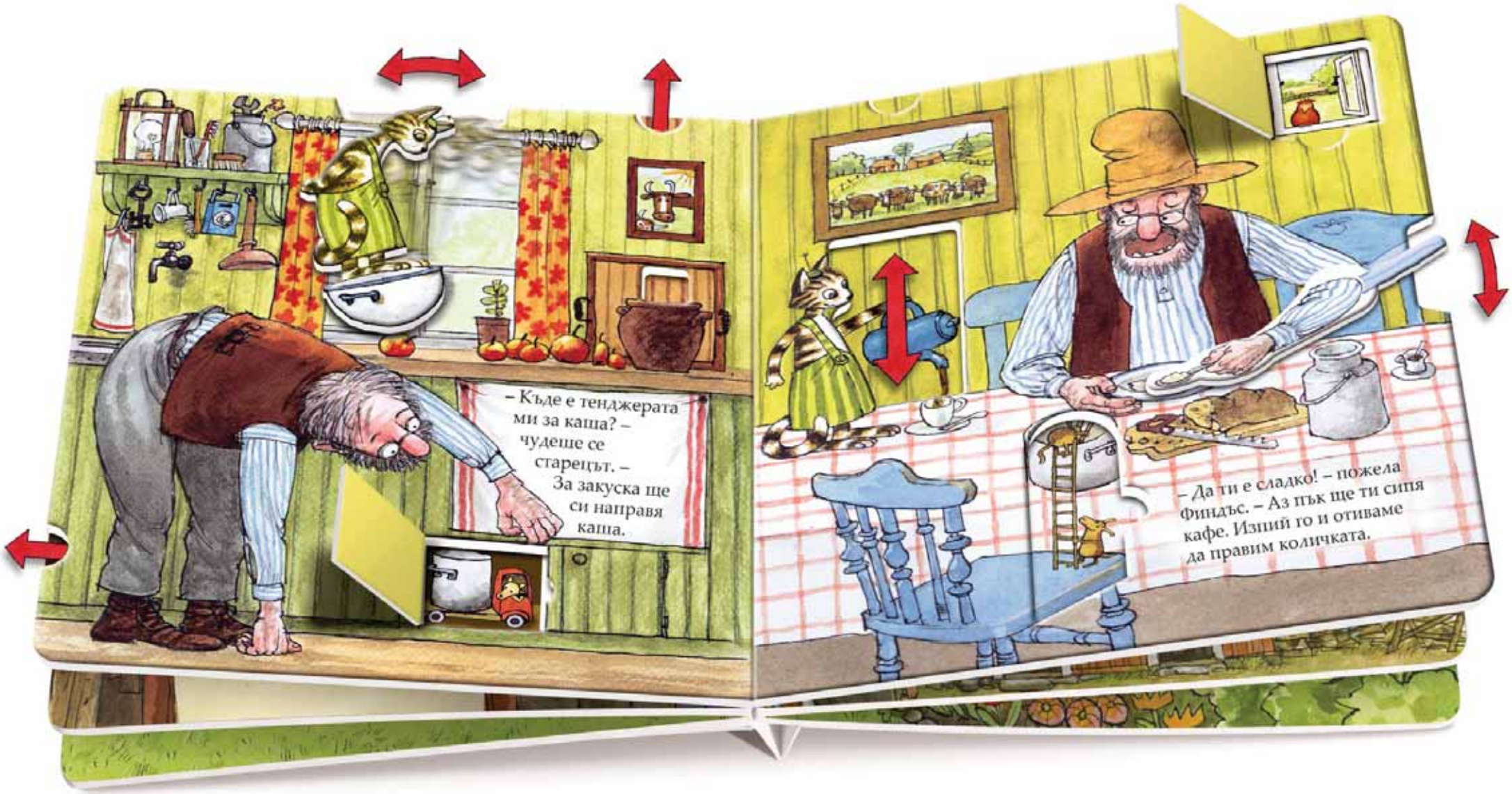
– Къде е тенджерата ми за каша? – чудеше се старецът. – За закуска ще си направя каша.
– Да ти е сладко! – пожела Финдъс. – Аз пък ще ти сипя кафе. Изпий го и отиваме да правим количката.

Двамата се заловиха за работа.
– Петсън, виж как кова
гвоздеи! – хвалеше се Финдъс. –
Няма по-добър от мен!
– Ти по-добре намери
в кой шкаф съм сложил
колелата за количката! –
измърмори Петсън.

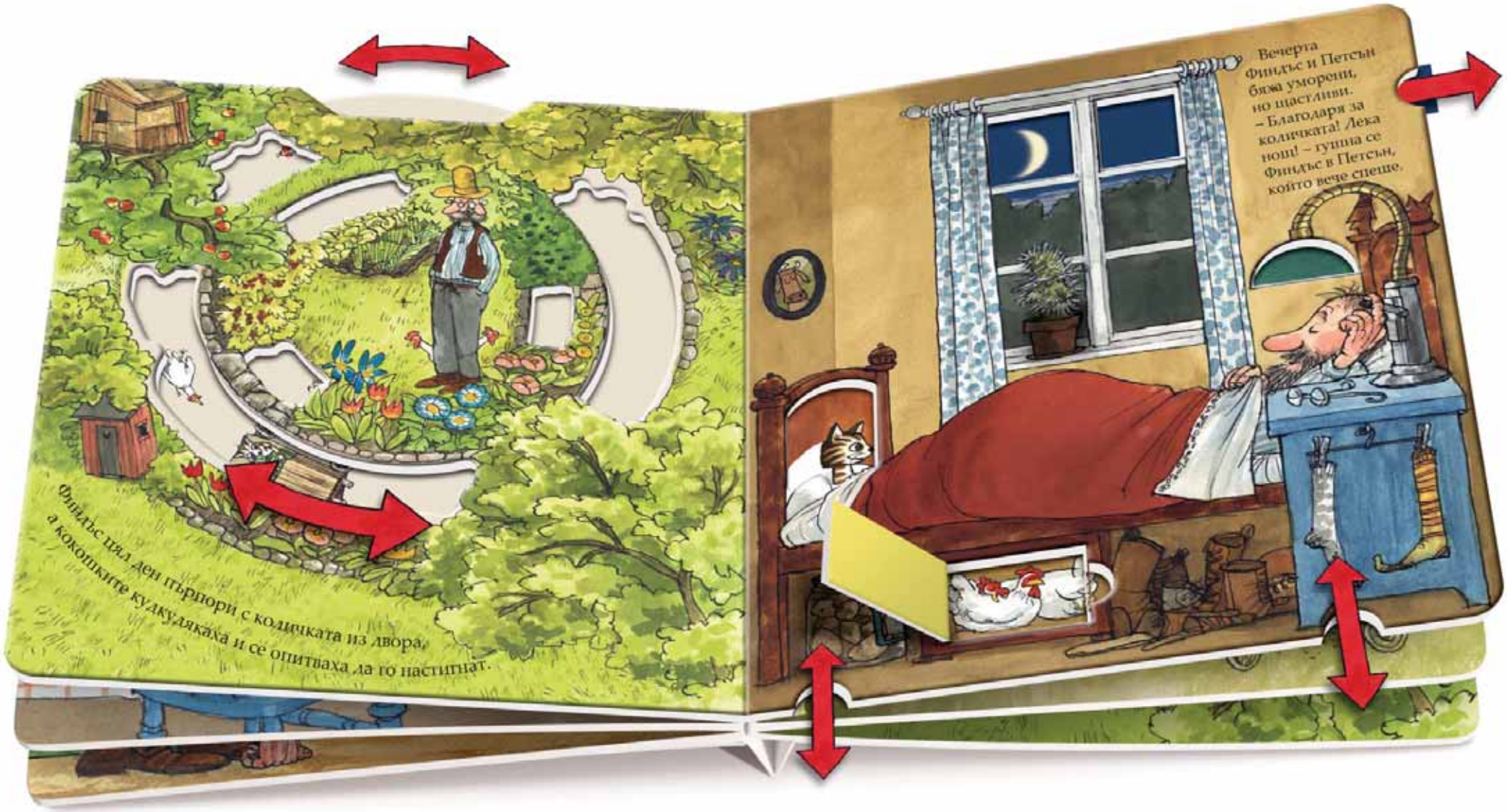
Финдъс цял ден пъхпори с количката из двора,
а кокошките кудкудякаха и се опитваха да го настигнат.
Вечерта Финдъс и Петсън бяха уморени, но щастливи.
– Благодаря за количката! Лека нощ! – гушна се Финдъс в Петсън, който вече спеше.